

Popelka - Příbuzní

1. S listím vítr si hrál,
kouř z uhlí z chalup ve vsi kolem nás hnál,
a já ti, lásko má, tři oříšky dal.
2. Já vím, ten první byl strach,
že ta noc skončí, všechno změní se v prach,
zmizel, když, lásko má, s' mě za ruku vzal.
- R: Jak bílý noci někde daleko tam,
kde slunce nespí, tak nám přišla ta noc.
3. Tak hezká, až jsem se bál,
že vyjde měsíc, řekne, co jsem si vzal,
z tvých dlaní, lásko má, co jsem si vzal.
4. To nic nebylo, můj milý, to nic,
všechno, co objevil by měsíc, i víc,
to všechno, lásko má, když smí si tak říct.
- R:
R:
5.=1.